

Zadeva C-543/23 [Gnattai]ⁱ

**Povzetek predloga za sprejetje predhodne odločbe v skladu s členom 98(1)
Poslovnika Sodišča**

Datum vložitve:

28. avgust 2023

Predložitveno sodišče:

Tribunale civile di Padova (civilno sodišče v Padovi, Italija)

Datum predložitvene odločbe:

14. avgust 2023

Tožeča stranka:

AR

Tožena stranka:

Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca
(sedaj Ministero dell'Istruzione e del Merito (MIUR))

Predmet postopka v glavni stvari

Tožba na področju delovnega prava – Ugotovitev obstoja pravice učitelja, imenovanega za državnega uradnika, da se mu zaradi ponovne opredelitve delovne dobe prizna obdobje poučevanja, ki ga je na podlagi pogodb o zaposlitvi za določen čas opravil na šoli s koncesijo.

Predmet in pravna podlaga predloga za sprejetje predhodne odločbe

Predlog za razlago prava Unije na podlagi člena 267 PDEU, zlasti določbe 4 Sporazuma o delu za določen čas, priloženega k Direktivi 1999/70, ter splošnih

ⁱ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

načel enakosti, enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije na področju pogojev zaposlitve

Vprašanja za predhodno odločanje

„1. Ali je treba določbo 4(1) Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je v Prilogi k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999, in splošno načelo prepovedi diskriminacije na področju pogojev zaposlitve, ki izhaja iz veljavnega prava [Unije], v povezavi s členom 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kakršna je ta iz člena 485 zakonske uredbe št. 297/94, ki glede na pomen, kakršnega ji pripisuje Corte suprema di cassazione (kasacijsko sodišče, Italija) (glej sodbe Corte di cassazione, Sezione Lavoro (kasacijsko sodišče, senat za delovnopravne spore, Italija) št. 32386/2019, št. 33134/2019 in št. 33137 iz leta 2019), določa, da so delavci, ki so na šolah s koncesijo, ki jih ureja zakon št. 62/2000, zaposleni za določen čas, v okviru ponovne opredelitve delovne dobe obravnavani manj ugodno kot delavci, ki so pri Ministero dell’Istruzione e del Merito (ministrstvo za šolstvo in zaslužnost, Italija) zaposleni za nedoločen čas, zgolj zato, ker niso uspešno opravili javnega natečaja ali ker so poučevali na zakonsko priznanih šolah s koncesijo, čeprav je položaj učiteljev, ki so na šolah s koncesijo zaposleni za določen čas, z vidika vrste dela ter pogojev glede usposabljanja in zaposlitve primerljiv s položajem učiteljev, ki so v državnih šolah zaposleni za nedoločen čas, saj opravljajo enake naloge in imajo enake disciplinske, pedagoške, metodološke in didaktične, organizacijske in socialne ter raziskovalne sposobnosti, pridobljene z izkušnjami na didaktičnem področju, ki so v navedeni nacionalni zakonodaji za namene zaposlitve za nedoločen čas, izvedene na podlagi stalnih seznamov primernih kandidatov, zdaj zaprtih seznamov (glej člen 2(2) uredbe-zakona št. 255/2001), priznane kot enakovredne?

2. Ali je treba splošna načela enakosti, enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije na področju zaposlovanja, ki izhajajo iz veljavnega prava [Unije] in so določena tudi v členih 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, členu 14 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (ki je upošteven v smislu člena 52 Listine), Evropski socialni listini, sprejeti 18. junija 1961, členu 157 PDEU ter v direktivah 2000/43/ES in 2000/78/ES, v okviru področja uporabe Direktive 1999/70 razlagati tako, da nasprotujejo določbi, kakršna je ta iz člena 485 zakonske uredbe št. 297/94, v skladu s katero je treba pri določitvi plače, ki se opravi ob ponovni opredelitvi delovne dobe, upoštevati le obdobja poučevanja, ki jih delavec dopolni na podlagi zaposlitve pri navedenem ministrstvu ali na nadomestnih šolah, ki jih odobri država, uradno priznanih, subvencioniranih ali dodatnih šolah, ljudskih univerzah in dekliških šolah, medtem ko so učitelji, ki so na šolah s koncesijo zaposleni za določen čas, pri ponovni opredelitvi delovne dobe (ki se izvede po tem, ko se za nedoločen čas zaposlijo pri ministrstvu za šolstvo in zaslužnost) obravnavani manj ugodno in diskriminirani, ker se jim ne prizna dodatek k plači, ki je vezan na delovno dobo in ki se po drugi strani izplačuje učiteljem, ki so za določen čas zaposleni na

državnih ali občinskih šolah ter na nadomestnih šolah, ki jih odobri država, uradno priznanih, subvencioniranih ali dodatnih šolah, ljudskih univerzah in dekliških šolah, čeprav so z vidika narave dela, zadolžitev, strokovnih nalog in poklicnih obveznosti ter pogojev usposabljanja in zaposlitve v primerljivem položaju kot učitelji na šolah s koncesijo, ki jih ureja zakon št. 62/2000, saj opravljajo enake naloge in so na podlagi izkušenj na didaktičnem področju pridobili enake disciplinske, pedagoške, metodološke in didaktične, organizacijske in socialne ter raziskovalne sposobnosti kot učitelji na šolah s koncesijo?

3. *Ali je treba pojem ‚primerljiv delavec, zaposlen za nedoločen čas‘, iz določbe 4(1) Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega 18. marca 1999, ki je v Prilogi k Direktivi Sveta 1999/70, in splošna načela enakosti, enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije na področju zaposlovanja, ki izhajajo iz veljavnega prava [Unije] in so določena v členih 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, razlagati tako, da je treba delovno dobo nadomestnih učiteljev na šolah s koncesijo v okviru priznanja dodatkov za delovno dobo obravnavati enako kot delovno dobo, ki jo učitelji dopolnijo v državnih šolah, nadomestnih šolah, ki jih odobri država, uradno priznanih, subvencioniranih ali dodatnih šolah in dekliških šolah, saj ti učitelji opravljajo enake naloge ter imajo enake poklicne obveznosti in enake disciplinske, pedagoške, metodološke in didaktične, organizacijske in socialne ter raziskovalne sposobnosti?*

4. *Ali mora nacionalno sodišče, če se ugotovi, da je člen 485 zakonske uredbe št. 297/94 v nasprotju s pravom [Unije], v skladu z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah zavrniti uporabo nezdružljivega vira nacionalnega prava?“*

Navedene določbe prava Unije in glavna sodna praksa Unije

Določba 4 Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, ki so ga 18. marca 1999 sklenili ETUC, UNICE in CEEP in je priloga k Direktivi Sveta 1999/70/ES z dne 28. junija 1999 (v nadaljevanju: sporazum o delu za določen čas)

Člena 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (splošna načela enakosti, enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije na področju pogojev zaposlitve)

Sodba z dne 8. novembra 2011, Rosado Santana (C-177/10, EU:C:2011:557)

Sodba z dne 18. oktobra 2012, Valenza in drugi (C-302/11, EU:C:2012:646)

Sklep z dne 7. marca 2013, Bertazzi in drugi (C-393/11, EU:C:2013:143)

Sklep z dne 4. septembra 2014, Bertazzi in drugi (C-152/14, EU:C:2014:2181)

Sodba z dne 20. septembra 2018, Motter (C-466/17, EU:C:2018:758)

Sodba z dne 20. junija 2019, Ustariz Aróstegui (C-72/18, EU:C:2019:191)

Navedene določbe nacionalnega prava

Decreto legislativo del 16 aprile 1994, n. 297 – Approvazione del testo unico delle disposizioni legislative vigenti in materia di istruzione, relative alle scuole di ogni ordine e grado (zakonska uredba št. 297 z dne 16. aprila 1994 o potrditvi enotnega besedila določb, ki se uporabljajo na področju izobraževanja ter se nanašajo na šole vseh vrst in ravni) (GURI št. 115 z dne 19. maja 1994, S.O. št. 79):

Člen 485: „1. Šolskim delavcem, ki so kot učitelji za določen čas zaposleni v šolah za srednješolsko in umetniško izobraževanje, se službovanje, opravljeno na navedenih državnih in uradno priznanih šolah, vključno s tistimi v tujini, v pravne in ekonomske namene prizna kot delo, opravljeno za nedoločen čas, [...] 2. Delavcem iz tega člena se v enake namene in v enakem obsegu, kot je navedeno v odstavku 1, prizna službovanje, opravljeno na šolah, ki delujejo v okviru državnih dekliških šol, in službovanje, ki ga kot osnovnošolski učitelji, zaposleni za nedoločen ali določen čas, opravijo na državnih osnovnih šolah ali nadomestnih osnovnih šolah, ki jih odobri država, vključno s šolami, ki delujejo v okviru navedenih dekliških šol, in šolami v tujini, ter na ljudskih univerzah in subvencioniranih ali nadomestnih šolah. 3. Šolskim delavcem na osnovnih šolah se v enake namene in v enakem obsegu, kot so določeni v odstavku 1 tega člena, prizna službovanje, ki ga kot zaposleni za določen čas opravijo na državnih osnovnih šolah ali šolah, ki delujejo v okviru državnih dekliških šol, ali na nadomestnih osnovnih šolah, ki jih odobri država, na državnih ali uradno priznanih šolah za srednješolsko in umetniško izobraževanje, ljudskih univerzah, subvencioniranih ali dodatnih šolah [...].“

Legge del 10 marzo 2000, n. 62 – Norme per la parità scolastica e disposizioni sul diritto allo studio e all'istruzione (zakon št. 62 z dne 10. marca 2000 o pravilih za enako obravnavo šol in določbah v zvezi s pravico do šolanja in izobraževanja) (GURI št. 67 z dne 21. marca 2000):

člen 1(2) in (4): „[...] 2. Šole s koncesijo so za namene veljavnih predpisov, zlasti pa kar zadeva pooblastilo za izdajo uradnih dokazil o izobrazbi, opredeljene kot nedržavni vzgojno-izobraževalni zavodi, ki zajemajo tudi zavode, ustanovljene v lokalnih skupnostih, ki na vseh ravneh, to je od predšolske vzgoje dalje, izpolnjujejo zahteve splošnih predpisov na področju vzgoje in izobraževanja, so v skladu s povpraševanjem družin po vzgoji in izobraževanju in za katere veljajo zahteve glede kakovosti in učinkovitosti iz odstavkov 4, 5 in 6 tega člena. [...] 4. Enaka obravnava se prizna šolam [...] ki izpolnjujejo naslednje zahteve [...]: [...] g) pedagoško osebje ima dokazilo o opravljeni habilitaciji; h) ima sklenjene individualne pogodbe o zaposlitvi vodstvenega in pedagoškega osebja, ki so v skladu z nacionalnimi kolektivnimi pogodbami za ta sektor [...].“

Decreto-legge del 3 luglio 2001, n. 255 - Disposizioni urgenti per assicurare l'ordinato avvio dell'anno scolastico 2001/2002 (uredba-zakon št. 255 z dne 3.

julija 2001 o nujnih določbah za zagotovitev nemotenega poteka začetka šolskega leta 2001/2002), ki je bila z legge n. 333 (zakon št. 333) z dne 20. avgusta 2001 (GURI št. 193 z dne 21. avgusta 2001) s spremembami preoblikovana v zakon:

člen 2(2): „[...] Obdobja poučevanja, ki se od 1. septembra 2000 dalje opravijo na šolah s koncesijo, ki jih ureja zakon [št. 62/2000], se vrednotijo v enakem obsegu kot obdobja službovanja na državnih šolah. [...]“.

Kratka predstavitev dejanskega stanja in postopka v glavni stvari

- 1 Tožeča stranka je na šoli s koncesijo delala na podlagi petih pogodb o zaposlitvi za določen čas, pri čemer je bila prva pogodba sklenjena ob začetku šolskega leta 2002/2003, zadnja pa se je iztekla 31. avgusta 2007.
- 2 Ministero dell'Istruzione (ministrstvo za šolstvo, Italija) ga je 1. septembra 2008 na podlagi tako imenovanih zaprtih seznamov primernih kandidatov (*graduatorie ad esaurimento*) zaposlilo za nedoločen čas. Ob razvrstitvi v plačni razred mu delovna doba, ki jo je dopolnil v času zaposlitve na šoli s koncesijo, ni bila priznana, saj člen 485 zakonske uredbe št. 297/94 določa, da se pri ponovni opredelitvi delovne dobe, posledično pa tudi pri določitvi začetnega plačnega razreda, upošteva le delovna doba, dopolnjena na državnih šolah ter zasebnih nadomestnih šolah, ki jih odobri država, uradno priznanih šolah, dodatnih ali subvencioniranih šolah, ljudskih univerzah in dekliških šolah.
- 3 Tožeča stranka v postopku pred predložitvenim sodiščem postavlja vprašanje, ali je navedena določba, ki naj bi pomenila diskriminacijo in privedla do neupravičenega različnega obravnavanja, v nasprotju z določbo 4 okvirnega sporazuma o delu za določen čas ter s členoma 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Bistvene trditve strank v postopku v glavni stvari

- 4 Tožeča stranka trdi, da ima pravico do priznanja delovne dobe, ki jo je dopolnila od leta 2002 do leta 2007, saj je na šoli s koncesijo poučevala od 16. septembra 2002, torej od trenutka, v katerem so bile zasebne nadomestne šole, ki jih odobri država, in uradno priznane šole na podlagi zakona št. 62/2000 že združene v enotno kategorijo šol „s koncesijo“, za katere je zakonodajalec štel, da so primerljive tako med seboj kot tudi z državnimi šolami. Člen 485 zakonske uredbe št. 297/94, ki se sklicuje na priznanje službovanja, opravljenega na „nadomestnih“ osnovnih šolah, ki jih odobri država, in na srednjih „uradno priznanih“ šolah, ki so bile vmes ukinjene, naj bi se torej moral uporabljati tudi za šole, ki se zdaj imenujejo šole „s koncesijo“.
- 5 Tožeča stranka meni, da je „zastarelost“ člena 485 zakonske uredbe št. 297/94 razvidna iz člena 2 poznejše uredbe-zakona št. 255/2001. To, da člen 485 zakonske uredbe št. 297/94 ni bil posodobljen, naj bi namreč pomenilo, da se

obdobje poučevanja na šolah s koncesijo za namene zaposlitve za nedoločen čas (brez natečaja) pri ministrstvu za šolstvo obravnava enako kot obdobje poučevanja, ki ga na državnih šolah dopolnijo zaposleni za določen čas, medtem ko naj navedenih obdobji za namene določitve plačnega razreda, ki se pri uvrstitvi na plačno lestvico izvede ob imenovanju za uradnika na tem ministrstvu, sploh ne bi bilo mogoče primerjati.

- 6 Tožeča stranka navaja, da morajo biti učitelji za delo na šoli s koncesijo celo bolj kvalificirani kot učitelji, ki so zaposleni v državnih ali drugih šolah, navedenih v členu 485 zakonske uredbe št. 297/94, saj je treba za poučevanje za določen čas v zdajšnjih šolah s koncesijo v skladu s členom 1(4) zakona št. 62/2000 obvezno predložiti tudi dokazilo o opravljeni habilitaciji, medtem ko za zaposlitev za določen čas v državnih šolah ali zasebnih nadomestnih šolah, ki jih odobri država, dodatnih in subvencioniranih šolah ali ljudskih univerzah zadostuje srednješolska izobrazba. Prav učitelji na šolah s koncesijo naj bi torej morali za vrednotenje znanja in strokovnosti, na katerem temelji njihova pravica do dodatka za delovno dobo, izpolnjevati še toliko strožje zahteve, čeprav do takega dodatka niso niti delno upravičeni.
- 7 Ministrstvo za šolstvo ne oporeka temu, da je delovna doba učiteljev na šolah s koncesijo obravnavana enako kot službovanje učiteljev na državnih šolah in na drugih navedenih kategorijah šol. Vendar poudarja, da člen 485 zakonske uredbe št. 297/94 ni bil usklajen z zakonom št. 62/2000, zaradi česar se zdaj upošteva le delovna doba, dopolnjena v okviru zaposlitve na „nadomestnih šolah, ki jih odobri država, [...] in uradno priznanih šolah“, medtem ko se delovna doba, dopolnjena na novih šolah „s koncesijo“, ki so bile vzpostavljene leta 2000 in ki združujejo prejšnje nadomestne in uradno priznane šole, ne upošteva. Ta neusklajenost naj v okviru obstoječega stanja prava ne bi dopuščala, da bi se učiteljem na šolah s koncesijo za delovno dobo, ki so jo dopolnili pred imenovanjem za uradnika, priznal dodatek za delovno dobo, kakršen se na drugi strani priznava učiteljem, ki so enako delo opravljali (in tako pridobili enake delovne izkušnje) na podlagi pogodb o zaposlitvi za nedoločen čas, ki so jih z državnimi šolami sklenili neposredno po uspešno opravljenem javnem natečaju, ali na podlagi pogodb o zaposlitvi za določen čas, ki so jih sklenili z nekdanjimi nadomestnimi šolami, ki jih odobri država, uradno priznanimi šolami, ljudskimi univerzami, dodatnimi ali subvencioniranimi in dekliškimi šolami.

Kratka predstavitev obrazložitve predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 8 Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) je priznalo, da so šole s koncesijo v celoti izenačene z javnimi šolami, vendar je na podlagi razlage člena 485 zakonske uredbe št. 297/94 kljub temu izključilo možnost priznanja delovne dobe, ki jo zadevni učitelji na teh šolah dopolnijo pred imenovanjem za uradnike, saj naj bi bilo že zaradi različnih oblik zaposlitve očitno, da pravni status teh učiteljev ni enoten (sodbe Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) št. 32386/2019, št. 33137/2019 in št. 33134/2019).

Poleg tega naj kršitev načela prepovedi diskriminacije iz določbe 4 sporazuma o delu za določen čas ne bi bila podana, „ker je treba možnost primerjave izključiti, če gre za opravljanje dela v okviru delovnih razmerij z različnimi delodajalci, za sklepanje in upravljanje katerih velja drugačna ureditev“ (sodba Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče) št. 25226/2020). V tem smislu se je izreklo tudi Corte Costituzionale (ustavno sodišče, Italija) (sodba Corte Costituzionale (ustavno sodišče) št. 18/2001).

- 9 Sodišče je ugotovilo, da prepoved diskriminacije iz določbe 4 sporazuma o delu za določen čas izključuje vsakršno različno obravnavanje delavcev, zaposlenih za določen čas, ki ni objektivno utemeljeno z obstojem jasnih in konkretnih razlikovalnih elementov, ki so neločljivo povezani s samo naravo nalog in zadolžitev, ki jih ti delavci opravljajo.

Zato je treba preveriti, ali je člen 485 zakonske uredbe št. 297/94, kakor ga razlaga Corte di Cassazione (kasacijsko sodišče), v skladu s pravom Unije, saj v obravnavani zadevi ni sporno, da med zadolžitvami, usposabljanjem, strokovnimi nalogami in poklicnimi obveznostmi učitelja, ki je v državni šoli zaposlen za nedoločen čas, in učitelja, kakršen je tožeča stranka, ki je v šoli s koncesijo zaposlen za določen čas, ni nobene razlike.

- 10 Ministrstvo za šolstvo, ki je tožena stranka, namreč ne oporeka temu, da je dejavnost poučevanja, ki jo je tožeča stranka na podlagi delovnih razmerij za določen čas opravljala na zadevni šoli s koncesijo, z vidika nalog in pogodbenih obveznosti povsem enaka izobraževalni dejavnosti učiteljev, ki so na državnih šolah zaposleni za nedoločen čas.
- 11 Poleg tega je treba zavrniti tudi navedbo v zvezi z neprimerljivostjo zadevnih položajev, saj je italijanski zakonodajalec v členu 1 zakona št. 62/2000 sam priznal, da je delo, ki ga opravljajo učitelji na šolah s koncesijo, povsem enakovredno ne le z vidika dokazil o pridobljeni stopnji izobrazbe, ampak tudi z vidika kakovosti izobraževanja, ki ga izvajajo, in popolne ustreznosti izkušenj, pridobljenih na teh šolah, ki se zahtevajo za uvrstitev na stalne sezname primernih kandidatov ali za napredovanje na teh seznamih (člen 2 uredbe-zakona št. 255/2001).
- 12 V zvezi s tem ni upošteveno niti dejstvo, da je prejšnji delodajalec, pri katerem so bile pridobljene izkušnje na didaktičnem področju, zasebni subjekt. Če bi bila namreč višja raven strokovnosti, ki izhaja iz delovne dobe in je podlaga za priznanje zadevnega dodatka za delovno dobo, kakor koli povezana s pravnim statusom delodajalca, to je z dejstvom, da gre za državni ali javni subjekt, kar bi na primer veljalo, če bi bil člen 485 zakonske uredbe št. 297/94 namenjen nagrajevanju zaposlenih pri ministrstvu za zvestobo ali priznavanju posebnosti javnega šolstva, potem bi se na podlagi te določbe upoštevala le delovna doba, dopolnjena pri ministrstvu ali na javnih šolah.

- 13 Prav tako se zdi, da zahteva, v skladu s katero naj bi se priznala le dejavnost, ki jo opravljajo učitelji z uspešno opravljenim natečajem, ni združljiva z odločitvijo italijanskega zakonodajalca, na podlagi katere se upošteva delovna doba učiteljev, ki so v državnih šolah zaposleni za določen čas in ki se morajo, če želijo poučevati kot nadomestni učitelji, zgolj prijavitelji za uvrstitev na sezname primernih kandidatov, za kar pa jim ni treba niti uspešno opraviti javnega natečaja niti predložiti dokazila o opravljeni habilitaciji.

Poleg tega se tudi za zaposlitev učiteljev v dekliških šolah ter v nadomestnih šolah, ki jih odobri država, dodatnih in subvencioniranih šolah ter na ljudskih univerzah ne zahteva, da morajo pred tem uspešno opraviti kakršen koli natečajni postopek.

- 14 Diskriminacije v primerjavi z redno zaposlenimi uradniki ni mogoče utemeljiti niti s sklicevanjem na pomisleke, ki se nanašajo na preprečevanje povečanja javnih izdatkov.
- 15 Sodišče, ki vodi postopek, zato meni, da je treba na podlagi člena 267 PDEU predložiti vprašanje za predhodno odločanje v zvezi z razlago prava Unije, da bi se ugotovilo, ali pravo Unije nasprotuje nacionalnemu pravilu, kakršno je to iz člena 485 zakonske uredbe št. 297/94, v skladu s katerim so učitelji, ki so na šolah s koncesijo zaposleni za določen čas, pri ponovni opredelitvi delovne dobe diskriminirani v primerjavi z učitelji, ki so na državnih šolah zaposleni za nedoločen čas, čeprav višja raven strokovnosti, ki izhaja iz delovne dobe, nima nikakršne zveze z obliko zaposlitve, še manj pa s pravnim, to je zasebnim ali javnim, statusom prejšnjega delodajalca, kar dokazuje tudi dejstvo, da sam zakonodajalec upošteva obdobja poučevanja, opravljena v dekliških šolah ter v zasebnih nadomestnih šolah, ki jih odobri država, uradno priznanih šolah, subvencioniranih in dodatnih šolah ter na ljudskih univerzah, na katerih so učitelji morda delali, preden so bili imenovani za uradnike.
- 16 Ker se ta spor nanaša na ekonomske pogoje zaposlitve delavcev za določen čas, ki obstajajo v trenutku, v katerem se zaposlijo kot uradniki v javnem sektorju, ni nobenega dvoma, da spada na področje „izvajanja prava Unije“ iz člena 51(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Zato je treba hkrati preučiti tudi vprašanje, ali je člen 485 zakonske uredbe št. 297/94 v skladu s splošnimi načeli enakega obravnavanja, enakosti in prepovedi diskriminacije na področju pogojev zaposlitve, ki so zdaj določena v tudi členih 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, saj delovne dobe – niti delne – na podlagi te določbe ni mogoče priznati le delavcem, ki so na šolah s koncesijo zaposleni za določen čas.

- 17 Izkušnje na didaktičnem področju, ki jih zaposleni na šolah s koncesijo pri drugih delodajalcih pridobijo pred imenovanjem za državne uradnike, so namreč povsem enake, če ne celo obsežnejše od izkušenj, ki jih je mogoče pridobiti na drugih zasebnih šolah, saj lahko v zavodih s koncesijo dela le „[...] g) pedagoško osebje],

ki] ima dokazilo o opravljeni habilitaciji; [in s katerim] h) ima [zavod] sklenjene individualne pogodbe o zaposlitvi vodstvenega in pedagoškega osebja, ki so v skladu z nacionalnimi kolektivnimi pogodbami za ta sektor.“ Na podlagi člena 485 zakonske uredbe št. 297/94 pa se prizna le delovna doba, dopolnjena v vzgojno-izobraževalnih zavodih, ki so „nižjega“ ranga kot zavodi s koncesijo, saj se dokazilo o opravljeni habilitaciji zahteva le za poučevanje na uradno priznanih šolah, ne pa tudi na ostalih šolah, navedenih v tem členu.

- 18 Sodišče, ki vodi postopek, v teh okoliščinah meni, da je potrebna razlaga Sodišča. Predlogom tožeče stranke bo namreč lahko ugodilo le, če se ugotovi, da razlaga prava Unije nasprotuje nacionalni zakonodaji.

DELOVNI DOKUMENT